

Petr Fiala

Nejdůležitější jsou písničky

„Zavolej mi nejpozději do sedmi, pak se jdu potit do fitka,“ odpověděl mi Petr Fiala esemeskou na můj kontaktní dotaz ohledně tohoto rozhovoru. Známe se přes pětatřicet let a představa, jak tento tradiční nesportovec v pětapadesáti poctivě pracuje na fyzičce, mě pobavila. Těžko si v té souvislosti nevzpomenout na jeho „vysportované tělo“ v bílém nátělníku a červených trenýrkách, ikonickém to kostýmu v pravěku Mňágy a Žďorp. Na druhou stranu, kdo viděl v posledních letech koncert kapely a Petrovu až „jaggerovsky“ náročnou a poctivou pohybovou šichtu, nemůže se těm zmíněným tréninkovým dávkám divit.

TEXT: JAN HORÁK

Tvůj zdravý tvůrčí duch žil léta v „nezdravém“ těle. Co ta změna?

Před pěti šesti roky, když se mi zase začalo rozsypávat manželství, jsem zkusil jít jednou do fitka a už jsem tam zůstal, dá se říct. Chodím dvakrát týdně na hodku, víc nestíhám, zkoušel jsem třikrát, ale to už jsem zas neměl čas na jiné věci. Cvičím s trenérem, abych ty cviky dělal pořádně, stali se z nás přátelé, bavíme se i o zdravém jídlu a vůbec o tom, aby se nám dobře žilo, a je to zkrátka skvělý. Přestože občas po trenáru sotva dolezu do šatny a ve sprše pak zažívám cosi jako znovuzrození, nakopne mě to na celý zbytek dne. K tomu jsem si přidal jednou týdně saunu, kterou fakt zbožňuju, a jednou týdně pořádnou procházku, aspoň čtyři hodiny lesem a po loukách tady v Beskydech. Hele, v hlavě mi muzika straší furt, každý den mám jiný, furt někde jezdím, po každém koncertu máme večírek a paříme fest, lítám kolem děcek, představuju zrovna domek, a tak potřebuju v životě co nejvíc rádu. A samozřejmě to pomáhá i na pódiu, ale hlavně mě to fakt baví. Navíc jsem zvědavý jak opice, moc mě zajímá, jak se bude svět vyvíjet dál, chci vozit v kočárku děcka své dcerky, která má teď devět let, takže potřebuju vydržet co nejdýl. :-)

Čím jsi chtěl být jako malý kluk?

Až do osmé třídy jsem do všech dotazníků psal, že komikem. Protože jsem nevěděl a ani jsem o tom moc nepřemýšlel, bylo to tak daleko.

Jak se rodil tvůj písničkářský talent? Vyrůstal jsi v prostředí, kde „byla muzika doma“?

Otec rád zpíval lidové písničky, když si večer s mamkou dali víno. Měli jsme gramofon a rodiče kupovali singly s jednou písničkou na každé straně. Byla jich docela hromádka. Malý přítel z města N atd. Plus sem tam nějaké elpíčko. Kolem patnácti jsem gramec zabavil a drhnul na něm M Efekt, Katapulty a různé singly. Doma byl taky magnetofon Sonet Duo, na který jsem si nahrával písničky z rádia Svobodná Evropa nebo z BBC. Pak jsem rodiče ukecal, aby si vzali půjčku tři tisíce, a já si za ně koupil magnetofon B700, začal shánět čisté pásky a nahrával od kamarádů z elpíček všechny ty Párply, Flojdy, Kissáky a další. Furt jsem jezdil na kole s magičem v batohu a něco nahrával.

Jsi pořád takový vášnivý čtenář? Co tě baví? Má literatura vliv na tvůj textařský jazyk?

Jo, furt čtu, ale už ne knížku denně. Beletrii moc ne, akorát nějaké detektivky. Čtu hlavně knížky o hudbě, pak všechny ty Frommy, Jungy, různé encyklopedie. Knižní rozhovory

Foto: David Macháček

se zajímavými lidmi, popřípadě jejich životopisy. Do takových patnácti jsem četl nepřetržitě, občas jsem ani nešel do školy, abych mohl číst furt. Což se mi teď vrací v podobě dobré slovní zásoby a taky, když je na stránce chyba, hned mě to praští do očí. Takže když něco píšu, prostě jenom píšu, moc nehledám.

Máš svůj snadno rozpoznatelný autorský rukopis. Cítíš to spíš jako výhodu, nebo omezení?

Pro mě je to absolutní výhoda a vlastně největší ocenění, když lidi poznají, že jsi to ty. Našel jsem si svoji parketu a k tomu partu hudebníků, kteří to cítí podobně. Nebyl to žádný plán, jen se to stalo. Vždycky jsme hráli, jak nám zobák narost, sice to chvíli trvalo, než si toho lidi všimli, ale to bylo taky moc dobře.

Cédéčko Dáreček přineslo řadu zajímavých coverů. Je tam nějaká

hodně zdařilá skladba, kdy sis třeba řekl „kurňa, našli tam něco, co jsem ani nevěděl, že tam je“?

Je tam spousta pro mě krásných momentů, zmínil bych třeba kapelu Listolet, která předělala a kousek textu dopsala do písničky Chceš mě? Chci tě!. Nebo Skyline a Je to nemožné. Nebo Kryštof a Dveře do pokoje. A další. Díky všem zúčastněným.

Jsi „v tom“ 36 let. Které období bylo nejuspěšnější a kdy ses nejlépe cítil ty sám?

Nejlíp se cítím poslední dva roky, kdy jsme kapelu doplnili o bubeníka Marcela Gabriela, který, zdá se, byl posledním kouskem do skládačky. Hudebně i lidsky je to moc fajn, poslední deska Třínohý pes se povedla a za chvíli jdeme točit další. Koncerty jsou když ne vyprodané, tak hodně plné, daří se a je nám spolu dobře. Zažili jsme taky kdysi takový ten sen všech hudebníků, že jeden rok hraješ v Praze v malém klubu pro sedm

lidí, z čehož jsou čtyři ožralí španělští turisté, a o rok později ty samé písničky v té samé Praze hraješ pro čtyři tisíce lidí v nějaké hale. Zažili jsme nádherný devadesátky, kdy vládla euforie a nikdo se neptal, kde se kouří. Teď se k tomu svým způsobem vracíme.

Vedeš si nějakou evidenci svých písniček?

Ne. Nedávno jsme vydali zpěvník, tak jsem čuměl, kolik je těch songů. Zatím 222, co vyšly na deskách, plus samozřejmě hodně skladeb, které na desky neprošly nebo je hrály kapely před Mňágou.

Tomáš Klus byl hostem výročního koncertu Mňágy. Co tě na něm baví? Podle mě je jeho autorský i interpretační styl úplně „jiný zájezd“ a cílí na úplně jiné publikum. Nebo ne?

Baví mě, že je svůj a je mu u prdele, co si o něm kdo myslí. Nemám moc

→

Foto: David Macháček

rád obvyklý český skepticismus, vůbec například nechápu, co některým lidem vadí na hesle „pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí“. Přáli by si snad, aby to bylo naopak?! Tomáš jde s kůží na trh, nebojí se, dělá si, co chce. Úctyhodné!

**Chybí ti televizní pořad Ladí neladí?
Co ti přinášel? Uvítal bys něco podobného v televizi nebo v rádiu?**

Jo, chybí mi pravidelné pařby s Mišem Kaščíkem, Marcellem Nevínem a Markem Dohnalem. Kapely jsme si vybírali sami, s většinou jsme se hezky pokamarádili, a do telky se tak často dostaly kapely, které by tam jinak nebyly. Díky novinářům, kteří tam chodili do diskusí, jsme se taky dověděli o kapelách, které zrovna byly na začátku, a my je mohli hned pozvat – například Gaia Messiah nebo Xavier Baumaxa. Jasně že bych uvítal něco podobného!

Co si myslíš o TV pořadech kvízového typu, kam jsou zvané osobnosti

ze showbyznysu? Přijal bys takové pozvání?

Já nevím, občas přepínám televizi a vidím tam furt tu samou partu, jak mají nějaký družstvo a něco uhadují, radují se a výskají, je pět hodin odpoledne nebo osm večer a lidi na to doma čumí v bedně. Asi spíš ne.

Film Mňága – Happy End byl jistě jedinečná a neopakovatelná zkušenost. Jak vnímáš propojení filmu a muziky? Viděl jsi něco, co by tě inspirovalo k dalšímu filmu o Mňáze? A baví tě natáčení klipů?

No, já si nepředstavuju žádný film o Mňáze, úplně mi stačí, že jeden žiju naostro. Hudebních dokumentů jsem viděl hodně a krásných. Hudba je prostě skvělá a hudebníci skvělí blázinci.

Natáčení klipů není to, kvůli čemu jsme kapelu zakládali, ale občas se nějaký povede. Mám rád, když je to vtipný nebo to má aspoň jeden nápad.

Slepé střevo, potažmo Mňága vznikl jako rebelie vůči tomu

bolševickému bezčasí. Fakt jsi v té době neměl žádný tajný sen o úspěchu, že bys to chtěl s bigbítem „někam dotáhnout“?

To si piš, že neměl. Měli jsme jasnou dohodu nezúčastňovat se žádných přehrávek. Do revoluce jsme hráli jen za cesták. Fakt jsme všichni v kapele velice opovrhovali politickým systémem a lůzou, která jej reprezentovala, a propadli bychom se hanbou, kdybychom s nimi měli nějak spolupracovat. Kapela byla náš azyl, nikoli přivýdělek.

Jsou sice ještě „starší kluci“, ale i tebe už lidi vnímají jako klasika žánru. Jaký je to pocit, to „too old to rock’n’roll, too young to die“?

Platí jen to druhý, bejbé! Je to fajn, nemusíme psát své první hity, protože už jsou napsané, ani nemusíme nikomu dokazovat, že jsme dobrá kapela. Kdo chtěl, už si toho všimnul.

Co si myslíš o spolupráci rockových kapel se symfonickými orchestry? Znáš nějaký případ, kdy sis říkal,

Měli jsme jasnou dohodu nezúčastňovat se žádných přehrávek. Do revoluce jsme hráli jen za cesták.

že to těm písničkářům pomohlo, je to lepší než původní verze? Lákaloby tě něco takového?

Vůbec. Nevšiml jsem si zatím, že by to byl nějaký přínos. Vždycky se všichni dojmají, zúčastnění hudebníci i publikum, ale vždycky se na to nějak rychle zapomene. Ale to je taky tím, že jsem furt pankáč a mám rád jednoduchost, sdělení, rambajz bubnů, autentičnost kapely, a ne nějaký šmrdlání smyčců, aby se slza z posluchače vydojila.

Připravujete s kapelou nové album. Bude v něčem jiné, překvapivé? Nebo pořád platí „vítězná sestava se nemění“?

Snažíme se napsat co nejlepší písničky, muziku i texty. Dotáhnout je co nejdál. Máme sami sebe, studio Sono s Milanem Cimfem, který je teď naším producentem, ať už děláme cokoli, a máme kamarády hosty, kteří nám s tím vším pomůžou. Nejdůležitější jsou písničky.

Kdyby byl Petr Fiala hudební publicista, jakou „chytrou“ otázku by si položil?

Dal byste si kafe? Dal!!! ☒

Foto: David Macháček

